Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 152 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 4 ՅՈՒԼԻՍ 1884 — (Ն. Տ.) 16 ՅՈՒԼԻՍ — 23 ՐԱՄԱԶԱՆ 1301

ԳԱՅՄԱՆՔ

Ղրկուելիք տողը մէկ անգամի համար 3 դուրուշ. երկու անգամի համար 2 դուրուշ. ուրիշ անդամներու համար զեղջ սակարկութիւն կըլլայ։

Օրագրոյս վերաբերեալ նամակ կամ որ և իցէ դիւրութիւն պէտք է ուղղել.

«Առ խմբագրատիւն ԱՐԻՒԵԼՔ օրագրի»
ԹՄԲԱԳԻՒՂՏՈՒՆ. Գալաթիա, Նորատունկեան խան։
Իսկ գրաստներէն հետեւեալ հասցէին։

{كلوادي} هتانه خانكيونداوروسو ده طغله ده اليه درسعادت غزته

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԻԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պատ.	Համար	Տարեկան	դահեկան	արծաթի	200
»	»	Վեցամսեայ	»	»	100
»	»	Եռամսեայ	»	»	50
»	»	Ամսական	»	»	20
»	»	Հատով	»	»	1
Գաւառաց	Համար	Տարեկան	»	»	240
»	»	Վեցամսեայ	»	»	120
»	»	Եռամսեայ	»	»	60
Օտար	երկիրներ	Տարեկան	Ոսկի		56
»	»	Վեցամսեայ	»		28

Դրամս դրկուած լրագրոց համար. ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 4 ՅՈՒԼԻՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՅՈՒԼԻՍԻ 14 Ի ԱԶԳԱՅԻՆ ՏՕՆՆ Ի ՓԱՐԱՆՍԱ

Այս երկուշաբթի, 2/14 Յուլիս, բոլոր Ֆրանսա և ֆրանսական գաղթականութիւնք կատարելիք «Ազգային տօնն» է։ Ինչ է այս ազգային տօնն, որո՞ւ և ի՞նչ բանի յիշատակին յաւերժացնել և նուիրագործել կ'ուզուի ադով։ — Մեր ընթերցողաց մէջ կան չատեր որ այդ մասին չքնաղ գաղափար մը չունին։ Այս քանի մը տողերու նպատակը պիտի լինի պատասխանել այդ հարցման։ Հանդիսին նիարագրութիւնն յետոյ կը հրատարակենք, երբ բերեն բարիզի թերթերը։

Յուլիսի 14 րդ օրն 1789 ի ֆրանսական Յեղափոխութեան մեծ օրերէն մին եղաւ։ Կրնանք ըսել թէ առաջին մեծ օրն եղաւ, որովհետեւ նոյն օրն էր որ ժողովուրդն, իր ձեռքն առնելով իշխանութիւնը, բռնի դժոխ կսրծանեց հաստատութիւն մը, — Պաստիլլի բերդն ու պետական բանտն, — որ բռնապետական դրութեան մը չօչափելի գլխաւոր երեւոյթն էր։ Յուլիսի 14 րդ օրը տօնելով, Ֆրանսական ազգը կը տօնէ իր մեծագոյն յեղափոխութիւն, որ աղատութեան դարագլուխը բացաւ Ֆրանսայի համար, և հանրապետական սկզբանց հիմն դրաւ։

1774ին Ֆրանսայի արքայական գահը նստաւ Լուի ԺԶ., հարիւր չքան ամեայ։ Ֆրանսա քաղաքական, քնկերային, տնտեսական, վարչային և դինուորական տեսութեամբ խոնարհագոյն վիճակի մը մէնմարկուած էր այս թուականիս, և այդ անխնայ ձեռի վիճակ քանի գնաց ծանրացաւ, մինչեւ որ ժողովրդային զայրոյթը պայթեցաւ 1789ին։ Կառավարութեան իշխանութիւնք անսահման էին։ Սահմանադրութիւն մը չի կար։ քահանայքը սերող դրութիւն էր։ Արքունեաց և ազնուական դասու չափ լութիւնք երկրին կենսական հիմերը կը սպառէին։ Վարչային կազմիկերպութիւնն յոռի էր, և կիզրնական ու դատաստական վարչութիւնք ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն տնտեսական պաշտօնէից հետ խօսք մէկ ընելով, կը կողոպտէին Գանձը։ Թիւրկոյի պէս տնտեսագէտի մը և Նէքերի պէս ելմտագէտի մը չանգերն Սբքունեաց կողմէ ընդդիմութեան կը բախէին։ Կառավարութեան վարկը փճացած էր։ Պետական պարտքերը կը դիզուէին տարուէ տարի միլիոններու բարդումով։ Ժողովրդեան հարստագործ մասն, առանձնաշնորհմանց չնորհիւ, չէր մասնակցեր հանրային ծախսուց։ Ազնուականութիւնն ու Կղերն երկու առանձին դասեր էին, որք ապա հարկի չնորհները կը վայելէին։ Երրորդ դասն էր հասարակ ժողովուրդն։ Երբեմն դինուորական ծառայութիւնն ազնուականաց մենաշնորհն էր, քարոզութիւնք, ուսմունք և առաքինութիւնք՝ Կղերին։ Բայց Ազնուականութիւնն և Կղերն ազականեալ էին արդ։ Ազնուականաց մէջ այլ եւս չկային մեծ զօրապետներ, ոչ ալ կղերին մէջ՝ Պօսիւէները և Ֆէնըլոններ։ Ջինուորական ծառայութիւնն Ազնուականութեան և ուսմունք և առաքինութիւնք կղերին մենաշնորհը լինէր դադրած էին, իսկ ժողովուրդն, — Երրորդ Դասակարգը, — կը վճարէր միայն։ Բանակին ալ, քնդհանուր յոռի վարչութեան և պալատական քահանայից զոհ երթալով, տկարացած և կազմալուծուած վիճակի մէջ էր։ Ազնուական բայց անկարող զօրապետներ, անվարժ և անօրի զօրքեր։ Եօթնամեայ պատերազմն քան մեծ մասին պարտութեանց չարք մը

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

ժողովրդային բարդատաճուն արդիւնք էին։ Քահանայքն ու ազնուականք, որ ամենէն աղքատ դասերն էին, կը դանձուէին Տեսրութեան Գանձուն ճնշատարեր եղանակներով, և քան ամենայնի անհամաճայն էին տնտեսագիտական ամենազարգացած գաղափարաց։ Աբքունի տիրոյք, — իրարու յաջորդող Լուիներու տարիքածուխիներն — երբեմն

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 111 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 4 ՅՈՒԼԻՍ — (Ն. Տ.) 16 ՅՈՒԼԻՍ — 23 ՐԱՄԱԶԱՆ 1301

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵԻԵԼՔԻ

111

ԽՍԶԱԳՈՂԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ժ.

ՆԷՆԷԻ ԱՐՒԱՐՔՆԵՐԸ

Օրիորդի ծնողները, ի տարիէ, հակառակէին նրա ամուսնանալուն մի բժշկի հետ, որ թէ իր դիրքով և թէ իր ծագումով չէր համապատասխանում նրանց կոչմանը։ Բայց օրիորդը այնքան բնաւորութեան զօրութիւն ունէր, որ, հակառակ ծնողների կամքի, թողնելով հայրենական տունը, և սկսեց սիրած երիտասարդի հետ ապրիլ։ Ամուսնութեամբ ապրել։ Այդ ամուսնութեամբ ծնողները բոլորովին մերժեցին նրան, և միչտ անհաչտ ձեւացին նրա հետ։ Բայց տիկինը ունէր մի ազգական, որ ծառայում էր միներատութեան մէջ։ Ա. յդ բարձր ատիճանաւորը սատիկ սիրում էր տիկնոջը և գնահատում էր նրա արժանաւորութիւնները։ Նա մինչև անդամ մեղադրում էր տիկնոջ ծնողներին, որ այնպէս անգթաբար վարվեցան նրա հետ։ Ահա այդ ազգականի հետ տիկինը սկսեց բանակցութիւններ անել քո ազատութեան մասին և, կարծեմ, յաջողված է...

— Այդ դու օ՞րտեղից գիտես, իմ աւետարեր հրեշտակ, — բացականչեց ես և սկսեցի անյագաբար համբուրել նրա ձեռքերը։

— Գիտեմ, մի քանի օր առաջ տիկինը ցոյց տուեց ինձ մի նամակ, որ նոր էի ստացել Ս. Պետերբուրգից, ու ասաց. — «Նէնէ, քո բախտը վճռված է»...

— Բարեբա՜ր Աստուած, փառք լինի Քո դթութեանը, — կրկին բացականչեցի ես, յետոյ դառնալով դէպի իմ աղատիչը, ասեցի Նրան.— Ա. յդ բոլորը քեզ եմ պարտական, քե՛զ, եթէ դու չը լինէիր, եթէ դու չը դանվէիր բժշկապետի ընտանիքի մէջ, ո՛վ կը գարձնէր նրանց բարի ուշադրութիւնը ինձ վրա։ Դու, միայն դու քո հրեշտակային բնաւորութեամբ գրաւեցիր քո տիկնոջ սիրտը և նրա ամուսնի ցանկութիւնը դէպի մեր թշուառ վիճակը։ Եթէ դու չը լինէիր, ես յաւիտեան կորած էի, թէ աչխարհի և թէ քեզ համար...

Ա. յդ միջոցին դուռը բացվեցաւ և ծերունի սպասաւորի երկայն կերպասրանքը յայտնվեցաւ չէմքի վրա։

— Օրիորդ, — դաթճառնա դէպի Նէնէն, — օրը լուսանում է, լաւ չ լինի, եթէ քեզ տեսնեն այստեղ։

Նէնէն վերկացաւ և, ինձ հետ կրկին և կրկին համբուրվելով, հեռացաւ, ասելով.

— Շուտով դարձեալ կը տեսնըվինք...

Ժ.Ա.

ՆԵՐՈՒՄՆ

Սպիտակ տնակը այժմ բոլորովին ուրիշ տեսք էր ստացել։ Պատշգամբի կատարված վանդակապատը նորոգվել էր և փայլում էր ձիւնի պէս սպիտակ գոյնով։ Փեած տանդուղքները նոյնպէս նորոգված էին, և այու ձախ կողմից չարած էին ծաղիկների թաղարներ։ Պատէզի ճեմուկները պատած էին մանրած ադիւսի ծիրանեգոյն փոշիով։ Հովանոցը կանաչազարդ վրանի էր նմանում։ արեգակի ճառագայթները անկարող էին թափանցել պատատուկ բոյսերի սազարթախիտ հիւռուած քի միջից։ Պատէզի ցանկապատը, բոլորած կենդանի բոյսերով, ներկայացնում էր մի ծաղկազարդ պատնէշ։ Ծառերը մանկացել էին, գեղեցկացել էին և սարածում էին իրանց չուրջը խիտ զովարար ստուեր։ Ծաղիկները քաղցրացնում էին տմոսֆէրան։ Նոյնիս առաւօտները ախորժելի առնչհոտութեամբ։ Հին, աւերակ գարձած անակը այժմ փոքրիկ դրախտ էր դարձել։ Նա ներկայացնում էր խիստ աչքի զարիոչ հակապատկեր իր տխուր, միօրինակ չրջակայքի մէջ Նէնէի և նրա աչխատասէր տիկնոջ չանքերին էին պարտական այդ բոլոր նորոգութիւնները։

Երեկոյեան պահուն, երբ արեւը խոնարհվում էր դէպի իր գիչերային մուտքը, Նէնէն, ցնցուղը ձեռին, սառն ջրով սրսկում էր ցերեկվայ տօթից թառամած ծաղիկները։ Նրա ժրաչան տիկինը, կարճ չրջագգեստով, գոգնոցը կապած, կամ փոքրիկ բահը ձեռին փորում էր ածուները, կամ միրատով կարատում էր թուփերի աւելորդ ճիւղերը։ Նրա ամուսինը, հալանոցում նստած, դիրք էր կարդում և երբեմն, աչքերը բարձրացնելով, նայում էր գեղեցիկ կնոջ վրա և սքանչանում էր։

Ա. յդ պարտէզում առաւօտները և երեկոյները հաւաքվում էին մի խումբ երեխաներ, տղայ, աղիկ զանազան հասակների։ Ա. յդ փոքրիկ չարաճճիները, աւելի քան երգեցիկ թռչունները, կենդանացնում էին գեղեցիկ դրախտը իրանց ուրախ ճղճղվոցով։ Բրտնած, փթթած, կարմրած թշերով, վազվզում էին նրանք ճեմելիքներում, ընկնում էին փափուկ աւազի վրա, վեր էին կենում, և կայտառ, անվաստակելի բնաւորութիւնները դարձեալ չարունակում էին վազվզել։ Նէնէի տիկինը գրկում էր նրանց, համբուրում էր, թափ էր տալիս փոշոտած հագուստները, պատուիրում էր զգոյշ լինել։ Նոյն պարտէզում տիկինը չինել էր տունկ փոքրիկ մանուկների համար զանազան մարմնամարզական գործիքներ, սովորեցրել էր նրանց մի քանի կանոնաւոր խաղեր, կրթութիւններ, և չատ անգամ իրն ևս մասնակցում էր նրանց զուարճութիւնների մէջ։ Դրանք տիկնոջ աչակերտներն ու աչակերտուհիներն էին, որոնց հետ ուրիշ ժամերում պարապում էր նա։ Դրանք թշուառ աքսորեալների զաւակներ էին, որոնց բնտանիքով ուղարկել էին այնտեղ բնակութեան համար։ Տարվայ բարեխառն ամիսներում տիկինը պարապում էր նրանց հետ պարէզում, իսկ երբ սկսվում էին ցրտերը, նրանց համար մի ազանձին սենեակ էր որոշել իր տան մէջ։ Նրա գպրոցը փոքրիկ էր. աչակերտների ու աչակերտուհիների թիւը հասնում էր ութին հազու, որոնք սովորում էին ձրի և նոյնպէս ձրի սատանում էին թէ գրքեր և թէ դասական այլ առարկաներ։ Տիկինը իր ծախքներից կազմել էր բարերարների մի չրջան, որոնք մատակարարում էին բոլոր ծախքերը։

Իսկ այսօր սպիտակ տնակում ինչոր անսովոր չարժում կար, ինչ-որ պատրաստութիւններ էին լինում։ Փոքրիկ չարաճճիները այլ ևս չէին վազվզում. նրանք, դարան մտած կատուների նման, հաւաքվել էին հովանոցի չուրջը և պլած աչքերով նայում էին գէպի սենեակների լուսամուտները։ Տիկինը այսօր խոստացել էր նրանց քաղցրաւենիք բաժանել։ Նոր բոլած դահվէի անուրժելի հոտը գեռ բուրում էր օդի մէջ։ Սպասաւորը հագել էր իր սև սերթուկը, որ խիստ հագիւ անգամ էր հագնում, և կրում էր սպիտակ ձեռնոցներ ու սպիտակ փողպատ։ Նէնէն նոյնպէս հագել էր իր տօնական հագուստները և պարտէզում ծաղիկներ էր փնդում սեղանի համար։ Բացված լուսամուտներից երեւում էին սենեակներում ցոյց արած անոթները, որոնց վրա կայծակում էին ձրի ևրոպական ճրագներ։ Ամեն ինչ պատրաստ էր հիւրերի ուրախ գէմքերը։ Ինքը բժիշկը պետը այնօր կարել էր գլխի մազերն ու եղունգները, որ տարվայ մէջ հազիւ մի քանի անգամ էր պատահում, ժամանակ չը գանելու պատճառով։ Իսկ նրա մանկահասակ կինը հագել էր մետաքսեայ սև հագուստ, և գլխի չիկագոյն խոտ գիսակների մէջ երեւում էր մի մեծ, սպիտակ վարդ։

ԲԱՑՁԻ

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և առևտրի

Հրատարակվում է ամեն ամսի 4-ին

Խմբագիր-հրատարակիչ Ա. Ա. Ալիշան

Տպարան Մխիթարեանց Վենետիկ

Գին տարեկան 10 ֆր.

Ամսագրի գրասենեակ Վենետիկ, Մխիթարեանց կղզի

Ամսագրի գրասենեակ Վենետիկ, Մխիթարեանց կղզի

Տպարան Մխիթարեանց Վենետիկ

Գին տարեկան 10 ֆր.

Հրատարակվում է ամեն ամսի 4-ին

Խմբագիր-հրատարակիչ Ա. Ա. Ալիշան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և առևտրի

4 ՅՈՒԼԻՍ–1884

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և առևտրի

Հրատարակվում է ամեն ամսի 4-ին

Խմբագիր-հրատարակիչ Ա. Ա. Ալիշան

Տպարան Մխիթարեանց Վենետիկ

Գին տարեկան 10 ֆր.

Ամսագրի գրասենեակ Վենետիկ, Մխիթարեանց կղզի

Ամսագրի գրասենեակ Վենետիկ, Մխիթարեանց կղզի

Տպարան Մխիթարեանց Վենետիկ

Գին տարեկան 10 ֆր.

Հրատարակվում է ամեն ամսի 4-ին

Խմբագիր-հրատարակիչ Ա. Ա. Ալիշան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և առևտրի

4 ՅՈՒԼԻՍ–1884

4 ՕՐԻԼ 1884—ՈՒՐԲԱԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ուրբաթ, 4 Օրիլ 1884

Ամենայն ինչ ի ժամանակի իւր գեղեցիկ է։

Ամենայն ինչ ի ժամանակի իւր գեղեցիկ է։ Ժողեղնոյ ծաղիկ ի գարնան, ի ամառն հասուն պտուղ, ի աշնան հանդարտ եղանակ, ի ձմեռն ձիւն սպիտակ։ Ամենայն ինչ ի ժամանակի իւր գեղեցիկ է

ՄՇԱԿ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԵՂԵՐԻ ԵՎ ԱՅԼ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԳՈՐԾԵՐԻ

Կ. ՊՈԼԻՍ 23—30 ՕՐԻՆԱԿ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՀՈՒՆԱՍՏԱՆ.—Ընդհանուր հարկավորութիւն կայ ամէն տեսակ ապրանքներու համար, մանաւանդ ներկած կտաւներու, որոնց վրայ մեծ պահանջում կայ։ Ներկած կտաւներ 15,000 կտոր, ներկած ցուցակ 5,000 կտոր, ներկած մետաքսեայ թաշկինակներ 5,000 կտոր, ներկած մետաքսեայ շորեր 15,000 կտոր, ներկած մետաքսեայ գոտիներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ թաշկինակներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ շորեր 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ գոտիներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ գուլպաներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ ձեռնոցներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ ժապաւէններ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ ժանեակներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ ժանեակներ 15,000 կտոր, ներկած բամբակեայ ժանեակներ